

28.3.4

35b (משנה ו') → 36b (סיום הפרק)

1. ולא תותירו ממנו עד בקר והותר ממנו עד בקר באש תשרפו: שמות יבי;
 2. ובשר זבח תודת שלמיו ביום קרבנו יאכל לא יניח ממנו עד בקר: ויקרא זגו;
 3. לא תזבח לה' אלהיך שור ושה אשר יהיה בו מום פל דבר רע כי תועבת ה' אלהיך הוא: דברים זא;
 4. והנפש אשר תאכל בשר מזבח השלמים אשר לה' וטמאתו עליו ונקרתה הנפש ההוא מעמיה: ויקרא זג.

- I ר' משנה ו' that doesn't invalidate (IV) – חחשבת פיגול: דם in wrong specific location
- a If: he intended to leave the דם or אימורים the next day, or to take them out of their precinct – כשר
- i Dissent: ר' יהודה invalidates
- b If: he intended to place the דם in the wrong specific location (on כבש, up/down or in/out) – כשר
- c Or: that טמאים or ערלים will either offer (i.e. bring אימורין up to מזבח or eat, or (re: פסח) to break a bone or eat it raw
- d Or: to mix the blood with פסולים דם
- e In all cases: כשר –
- i Reason: only intents that affect קרבן are לזמנו, חוץ למקומו, חוץ לזמנו and, in case of (בזמנו) פסח and חטאת – חטאת לשמן – חטאת לשמן
- II Analyzing ר' יהודה חחשבת נותר – פסול מחשבת נותר
- a Source (ר"א): vv. 1-2 both teach איסור נותר – one must be about מחשבת נותר (“מחשבת הינוח”)
- i Challenge: ר"י would need v. 2 to teach that several other קרבנות are limited to יום ויליה – and under ban of נותר
- 1 Answer: use of יניח (instead of לא תותירו as in v. 1) can be used for both
- ii Challenge: this account for מחשבת הינוח – but what is ר"י's source for מחשבת להוציא?
- iii Additionally: we know that ר"י's reason is not based on exegesis, but on reasoning
- 1 Rationale: as ר"י countered to חכמים (ברייתא) – they must agree that if he actually left it 'til morning it'd be פסול
- 2 Therefore: intent to leave it over also invalidates
- (a) Challenge: if so, why doesn't he disagree in later cases in משנה (e.g. breaking bone of פסח)
- (b) Answer: none of them invalidate קרבן
- (i) Not: breaking bone of פסח or eating it raw
- (ii) Nor: having טמאים or ערלים bringing אימורין up or eating it
1. Alternate: he doesn't have the purview to have intents regarding other people (e.g. טמאים וערלים)
- (iii) Nor: mixing with פסולים דם, as ר' יהודה maintains that דם מבטל דם
- (iv) Nor: putting דם in wrong specific location, as ר' יהודה holds that שלא במקומו is (כפרה) כמקומו
- (v) Question: why doesn't he dissent in case of דם in/out – that is surely שלא במקומו
1. Answer: he holds that חוץ למקומו is only if intent was for a משולש place (דם בשר ואימורים) → not היכל
2. Challenge: ר"י doesn't require שלישי, as he interprets דבר רע (v. 3) to include שנכנסה – דם חטאת שנכנסה
- a. Challenge; he does require שלישי, as he only invalidates if it was brought in במזיד – and that, only if he actually put the דם on the הפנימי מחשבה → מזבח הפנימי alone certainly wouldn't פוסל
- b. Answer: there are two traditions about ר"י's position
3. Tangential challenge: ר"י doesn't invalidate שחטה בדרום חטאת (as recorded in ברייתא), per v. 3
4. Answer: two traditions about ר"י's position about this, as well
- b ר' אבא (or רבא): ר"י agrees that if he had מחשבת הינוח and then חוץ לזמנו, it would be פיגול (i.e. 1st מחשבה doesn't derail)
- i Support (רבא): רבא can be generated before זריקה, but is only solidified at זרה"ד
- ii Rejection: in that case, there's one intent, starts at (e.g.) שחיטה and gels at זרה"ד; here, there are two distinct intents
- iii Challenge (ר' הונא): מחשבת פסול (ר' הונא) derails any further possibility of פיגול – תיבתא
- c רבינא בר סילא: if he had intent that טמאים will eat tomorrow – still פיגול
- i Support (רבא): meat is אסור before זרה"ד, yet מחשבה about eating it לזמנו is still פיגול
- ii Rejection: in that case, the זריקה makes the meat permissible; in this case, its never permitted (to the טמא)
- d ר' חסדא: ר' דימי would say that בשר פסח that wasn't roasted & תורה-loaves that weren't tithed – טמא still liable for eating
- i Support (רבא): v. 4 is interpreted as extending to אימורי קדק"ל for כרת if eaten by a טמא (even though not eaten)
- ii Rejection: אימורי קדק"ל are fit – to be “eaten” by מזבח; unroasted ק"פ and untithed לחמי תודה are unfit for anyone
- 1 Alternatively: אימורין are “fit” for their purpose; this ק"פ and these לחמי תודה are unfit for anything (as is)